

121

4. júní Bannað er að hafa ræsi og leiðslur úr fjósi, gripahúsi eða safngryfju í sambandi við holræsi bæjarins eða láta alidýrasaur fara á annan hátt í gegnum holræsin.

109. gr.

XIV. KAFLI

Um staðgildi samþykktanna og refsíákvæði o. fl.

110. gr.

Samþykkt þessi gildir fyrir umdæmi Keflavíkurkaupstaðar.

111. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum allt að kr. 1000.00.

Sektarhámark þetta breytist eftir vísitölu þeirri, sem kaupgjald er greitt eftir á hverjum tíma.

Ef kenna má yfirsjón, sem barn yngra en 15 ára drýgir, skorti á hæfilegri umsjón foreldra eða annarra, sem ganga barninu í foreldrastað, skal refsa þeim fyrir yfirsjónina, en ekki barninu.

112. gr.

Mál, sem rísa út af brotum á samþykkt þessari, skal fara með sem opinber mál, og skulu allar sektir fyrir brot á henni renna í bæjarsjóð. Hagnað af broti sökumanns má gera upptækan í bæjarsjóð.

113. gr.

Með samþykkt þessari er úr gildi felld lögreglusamþykkt fyrir Keflavíkurhrepp, nr. 115 23. október 1934, svo og síðari viðaukar og breytingar.

Lögreglusamþykkt þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 1 3. jan. 1890, sbr. lög nr. 67 28. nóv. 1919, um lögreglusamþykktir fyrir kaupstaðina, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Í dómsmálaráðuneytinu, 4. júní 1953.

Bjarni Benediktsson.

Gústav A. Jónasson.

122

9. júní

REGLUGERÐ

um löggæzlu á skemmtisamkomum í Mýra- og Borgarfjarðarsýslu.

1. gr.

Skemmtisamkomur má eigi halda á samkomustöðum Mýra- og Borgarfjarðarsýslu, nema að fengnu leyfi sýslumanns. Skal hann jafnframt ákveða, hvort löggæzla skuli vera á skemmtisamkomunni.

Forstöðumenn slíkra skemmtana skulu sækja um leyfi til skemmtanahaldsins eigi síðar en viku áður en skemmtun skal halda.

2. gr.

Dómsmálaráðherra getur, að fengnum tillögum sýslumanns, löggilt einstaka löggæzlumenn, er skulu hafa eftirlit með skemmtisamkomum, hver á sínu löggæzlu-svæði.

Löggæzlusvæðin eru þessi:

1. Hreppar Borgarfjarðarsýslu sunnan Skarðsheiðar.
2. Hreppar Borgarfjarðarsýslu ofan Skarðsheiðar.
3. Hvitársíðu-, Þverárhlíðar-, Norðurárdals- og Stafholtstungnahreppar í Mýrasýslu.
4. Borgar-, Borgarness-, Álftaness- og Hraunhreppar í Mýrasýslu.

Löggæzlumenn skulu, er þeir hafa fengið tilkynningu frá sýslumanni um, að skemmtun með löggæzlu hafi verið leyfð á þeirra löggæzlusvæði, mæta á skemmtistaðnum, er skemmtun á að hefjast, og dvelja þar, þar til henni er lokið, og mega þeir eigi fara af staðnum, fyrir en húsum þeim, er skemmtun var haldin í, hefur verið lokað.

Ef löggæzlumaður hefur forföll, svo að hann eigi getur mætt á skemmtun, er honum heimilt að fá annan löggæzlumann til að annast fyrir sig löggæzlastarfið.

Löggæzlumanni á hverju löggæzlusvæði til aðstoðar skulu löggiltir tveir menn, og getur hann kvatt þá til að mæta sér til aðstoðar við löggæzluna, er hann telur þess þörf.

Þeir einir geta orðið löggæzlumenn, er fengið hafa fræðslu og þjálfun til starfans.

3. gr.

Löggæzlumenn skulu halda uppi reglu á skemmtunum, er þeir hafa eftirlit með, og er þeim heimilt að flytja burt af skemmtistaðnum þá menn, er óspektum valda.

Auk aðstoðarmanna sinna geta þeir kvatt sér til aðstoðar við að halda uppi reglu, forstöðumann skemmtunarinnar, þjónustulið þeirra, og aðra borgara, er sinna slíkri kvaðningu.

Ef löggæzlumanni virðist ölvun á dansskemmtun ætla að keyra úr hófi, er honum heimilt að slíta samkomunni, og er þá öllum samkomugestum skylt að fara út úr húsum þeim, er skemmtunin er haldin í.

Ef rökstuddur grunur leikur á, að áfengi sé selt úr bifreiðum á samkomustað eða í námunda við hann, er löggæzlumanni og aðstoðarmönnum hans heimilt að leita áfengis í bifreiðunum.

Að lokinni skemmtun skal löggæzlumaður, ef hann telur sig vegna ölæðis manna eigi hafa getað haldið uppi fullkominni reglu á skemmtuninni, gefa sýslumanni skriflega skýrslu um starf sitt. Skal hann tilgreina nöfn þeirra manna, er verið hafa ölvaðir á skemmtuninni og eigi hafa hlýtt fyrirmælum hans. Skal hann lýsa ölvun þeirra, tilsvörum, háreysti, er þeir hafa gert og handalögmálum, er kunna að hafa orðið.

4. gr.

Sýslumaður gefur út erindisbréf til handa löggæzlumönnum. Skulu þar settar reglur um, hvernig þeir skuli haga störfum sínum.

Löggæzlumönnum skal láta ókeypis í té einkennishúninga eða einkennishúfur, en aðstoðarmönnum þeirra einkennishúfur eða merki.

Séu gerð spjöll á einkafatnaði löggæzlumanns eða aðstoðarmanns hans, er hann sinnir löggæzlastörfum, skal rikissjóður bæta honum þann skaða, ef hann eigi fæst bættur á annan hátt.

5. gr.

Löggæzlumönnum skal greiða þóknun fyrir starf þeirra, 400 — fjögur hundruð — krónur fyrir hverja skemmtun, er þeir hafa eftirlit með. Aðstoðarmönnum þeirra skal greiða 300 — þrjú hundruð — krónur fyrir hverja skemmtun.

Þeim skal og greiddur ferðakostnaður að og frá skemmtistað samkvæmt samkomulagi eða eftir reikningi.

122

9. júní

Sýslumaður skal ár hvert á tímabilinu frá 15. maí til 15. júní kalla forstöðumenn samkomustaða í Mýra- og Borgarfjarðarsýslu á fund í Borgarnesi. Á fundinum skal rætt um á hvern hátt þess verði bezt gætt, að skemmtanir þær, er haldnar verða í héraðinu á því ári, fari sómasamlega fram. Á fundi þessum skulu löggæzlumenn mæta.

7. gr.

Ef fundarmenn á fundi þeim, er greinir í 6. gr., verða sammála um, að nauðsyn beri til að setja reglur um útilokun þeirra manna, er sannir hafa orðið að því að valda spjöllum á samkomum frá því að sækja dansskemmtanir í héraðinu, skulu forstöðumenn samkomustaða, þeir er fundinn sækja, tilnefna tvo menn úr sínum hópi með fullu umboði, er ákveða skulu með sýslumanni, hverjum þeirra manna, er löggæzlumenn hafa í skýrslum sínum tilgreint, að hafi hegðað sér ósæmilega á skemmtunum, skuli bannaður aðgangur að dansskemmtunum innan héraðs, og um hve langan tíma.

8. gr.

Dá skal sýslumaður, er honum hefur borizt skýrsla löggæzlumanns samkvæmt 3. gr., kveðja þá tvo menn úr hópi forstöðumanna samkomustaða, er um ræðir í 6. gr., á fund, og skal hann þá ásamt þeim, eftir að þeir hafa kynnt sér skýrslu eftirlitsmanns, og skýrslu fyrir sakadómi, ef fyrir hendi er, ákveða, hvort mönnum þeim, er löggæzlumaður telur hafa hegðað sér ósæmilega á skemmtun, skuli bannaður aðgangur að dansskemmtunum innan héraðsins, og um hve langan tíma bannið skuli gilda.

Bann nefndarinnar skal tilkynnt skriflega öllum forstöðumönnum samkomustaða í héraðinu, löggæzlumönnum öllum, svo og manni þeim, er bannið er beint gegn.

Meðan bannið gildir, ber löggæzlumönnum, forstöðumönnum skemmtistaða og þjónustuliði þeirra að synja þeim mönnum, er banninu er beint gegn, um aðgang að skemmtunum, er haldnar eru, og það jafnt þótt þeir séu eigi undir áhrifum áfengis.

9. gr.

Kostnaður, er leiðir af framkvæmd reglugerðar þessarar, greiðist að hálfu úr sýslusjóði þeirrar sýslu, þar sem dansskemmtun er haldin, en að hálfu úr ríkissjóði. Þó kostar ríkissjóður einn einkennishúninga löggæzlumanna, einkennishúfur og merki, svo og fræðslu og þjálfun löggæzlumanna og aðstoðarmanna þeirra. Laun aðstoðarmanna greiði aðili sá, er skemmtun heldur, og getur sýslumaður sett það að skilyrði fyrir skemmtanaleyfi.

Haldi utanhéraðsmaður eða félag dansskemmtun á samkomustað innan héraðs, skal sýslumaður krefjast þess, að hann greiði hluta sýslusjóðs af kostnaði við eftirlit með skemmtuninni.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt 11. gr. laga nr. 50 1940, um lögreglumenn, staðfestist hér með til að öðlast gildi þegar í stað.

Dómsmálaráðuneytið, 9. júní 1953.

Bjarni Benediktsson.

Gústav A. Jónasson.